

საქმე № 010141318700060970

საქმე № 1აგ/393-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

25
თბილისი

ივნისი,

2018

წელი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

თავმჯდომარე: ნინო სანდოძე
მოსამართლეები: ვეფხია ლომიძე
ნათია ბარბაქაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა მსჯავრდებულ ირ-----ის (დაბადებული 19----- თებერვალი, 3/5 01-----) ინტერესების დამცველი ადვოკატის გე-----ის შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 29 დეკემბრის განაჩენით, ირ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 05 (ხუთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით ამავე გამოსაცდელი ვადით. საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის საფუძველზე დამატებით სასჯელად დაენიშნა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

მასვე „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, 5 (ხუთი) წლის ვადით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების

ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, ხოლო 10 (ათი) წლის ვადით ჩამოერთვა საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე ავთიაქების დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით, ირ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოების სასარგებლო შრომა 150 (ასორმოცდაათი) საათის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის საფუძველზე გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 29 დეკემბრის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის შესაბამისად ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს მთლიანად დაემატა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი, თავისუფლების აღკვეთა 05 (ხუთი) წლის ვადით და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით ირ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 05 (ხუთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით 05 (ხუთი) წლის გამოსაცდელი ვადით და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ასორმოცდაათი) საათის ოდენობით. მასვე, დამატებით სასჯელის სახით დაეკისრა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით.

მასვე „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, 3 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე ავთიაქების დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2017 წლის 15 სექტემბრის განჩინებით, „საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“ 2017 წლის 26 ივლისის საქართველოს კანონის მოქმედება გავრცელდა მსჯავრდებულ ირ-----ის მიმართ და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენში შევიდა ცვლილება, მსჯავრდებულ ირ-----ის ქმედება საქართველოს სსკ-ის 273-ე

მუხლიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის პირველ ნაწილზე.

2018 წლის 04 ივნისს მსჯავრდებულ ირ-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა გე-----ემ შუამდგომლობით მომართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს და ითხოვა მსჯავრდებულის მიმართ არსებული განაჩენების გადასინჯვა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილების საფუძველზე.

სააპელაციო პალატამ საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის შესაბამისად ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა მსჯავრდებულ ირ-----ის შუამდგომლობის საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლი ადგენს ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის საფუძვლებს. კერძოდ, აღნიშნული მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადაისინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლთან მიმართებით საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლის სიტყვების „ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“ ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი №2-ის 92-ე ჰორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანას მოხმარებისთვის.

მოცემულ შემთხვევაში როგორც საქმის მასალებით ირკვევა, ირ-----ე თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 29 დეკემბრის განაჩენით მსჯავრდებულია დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება - მეტამფეტამინის (მარილი) (საერთო წონით 0,000326 გრამი) უკანონოდ შეძენა-შენახვისათვის, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, რისთვისაც სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 05 (ხუთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალია პირობით ამავე გამოსაცდელი ვადით. საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის

საფუძველზე დამატებითი სასჯელად დაენიშნა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით და ჩამოერთვა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული უფლებები. ამდენად, თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 29 დეკემბრის განაჩენზე არ ვრცელდება საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილება.

ირ-----ე თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით მსჯავრდებულია ნარკოტიკული საშუალება „ტეტრაჰიდროკანაბინოლი“-ს (მარიხუანა) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარებისათვის, ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის ადმინისტრაციულსახდელშეფარდებული პირის მიერ დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით (რაც თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2017 წლის 15 სექტემბრის განჩინებით გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის პირველ ნაწილზე), რისთვისაც სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოების სასარგებლო შრომა 150 (ასორმოცდაათი) საათის ოდენობით. მასვე ჩამოერთვა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული უფლებები.

თბილისის პრობაციის ბიუროდან შემოსული პირადი საქმიდან ირკვევა, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით, ირ-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელი საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ასორმოცდაათი) საათის ოდენობით დაასრულა 2017 წლის 21 ივლისს.

საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს აღსრულების ეროვნული ბიუროდან, 2018 წლის 12 ივნისს შემოსული წერილით ირკვევა, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენის საფუძველზე გაცემული სააღსრულებო ფურცელი, რომლის თანახმად ირ-----ეს დაეკისრა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, არ არის აღსრულებული. დავალიანების ამოღების მიზნით ირ-----ე რეგისტრირებულია მოვალეთა რეესტრში და მიმდინარეობს მის მიმართ სააღსრულებლო წარმოება.

ამდენად, 2017 წლის 30 ნოემბრის საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილების შესაბამისად, პალატას მიაჩნია, რომ ირ-----ე უნდა გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით, საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან, მასვე უნდა აღუდგეს ამ განაჩენით „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად ჩამორთმეული

უფლებები.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე მსჯავრდებული ირ-----ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის გე-----ის შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს, ცვლილება უნდა შევიდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენში.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 310-314-ე მუხლებით, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ ირ-----ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის გე-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

ირ-----ე გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან.

ირ-----ეს აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენით ჩამორთმეული უფლებები.

დანარჩენ ნაწილში თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 14 მარტის განაჩენი დარჩეს უცვლელი.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი მიღებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:

ნ. სანდოძე

მოსამართლეები:

ვ.ლომინძე

